

Палагнюк К. В.

ТОВ «Дім медицини»

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

У статті досліджено потенціал цифрових технологій як інструменту протидії корупції у сфері охорони здоров'я. Аргументовано, що цифровізація медичних процесів та управлінських рішень створює умови для підвищення прозорості, підзвітності та ефективності використання ресурсів. Особливу увагу приділено аналізу таких інструментів, як електронна система охорони здоров'я eHealth, система публічних закупівель Prozorro, електронні рецепти, відкриті реєстри, платформи подання звернень, електронна ідентифікація, а також використання штучного інтелекту для аналітики транзакцій. Встановлено, що завдяки цим рішенням можливо значно зменшити рівень побутової та адміністративної корупції, яка супроводжує процеси розподілу ресурсів, взаємодії з пацієнтами, призначення ліків і здійснення закупівель.

Однак підкреслено, що цифрові інструменти не є універсальним засобом усунення корупції, якщо відсутні належне нормативно-правове забезпечення, технічна спроможність, етична культура службовців і міжінституційна координація. Систематизовано основні ризики, що перешкоджають ефективному впровадженню цифрових рішень: фрагментарність цифрової інфраструктури, опір змінам на місцевому рівні, дефіцит цифрової грамотності медичного персоналу, правові колізії у сфері кваліфікації цифрових правопорушень. У межах дослідження також розглянуто значення цифрової участі громадськості у боротьбі з корупцією, ролі відкритих даних та міжнародного співробітництва в цифровій трансформації антикорупційної політики.

Зроблено висновок, що цифрові технології у сфері охорони здоров'я в Україні мають не лише інструментальне, але й стратегічне значення у формуванні нової моделі публічного управління. Вони не лише підвищують прозорість і знижують корупційні ризики, але й сприяють посиленню довіри громадян до державної системи медичних послуг. У подальшому дослідження мають бути спрямовані на вивчення впливу цифрових інструментів на зміну управлінських практик, удосконалення правового регулювання цифрових систем у медичній сфері та розробку методик оцінювання їх ефективності у запобіганні корупції.

Ключові слова: цифрові технології, протидія корупції, охорона здоров'я, електронне врядування, прозорість, електронні медичні послуги, публічне управління, блокчейн, eHealth, цифровізація.

Постановка проблеми. Сучасна система охорони здоров'я України стикається з низкою викликів, серед яких особливої актуальності набуває проблема корупції. Її прояви охоплюють широкий спектр – від неформальних платежів за медичні послуги до зловживань під час державних закупівель лікарських засобів, обладнання та укладання контрактів з надавачами послуг. Такий стан справ суттєво підриває довіру громадян до системи охорони здоров'я, погіршує якість надання медичної допомоги, створює бар'єри для справедливого розподілу ресурсів та формує нерівність у доступі до медичних послуг. У той самий час цифровізація державного управління відкриває нові можливості для подолання корупційних ризиків, забезпечення прозорості рішень та підвищення ефективності функціонування медичних установ.

Запровадження цифрових інструментів у сферу охорони здоров'я – таких як електронна система закупівель, електронні медичні картки, телемедицина, блокчейн-рішення та автоматизований моніторинг – дає змогу мінімізувати людський фактор, підвищити контрольованість процесів та забезпечити доступність інформації для громадськості. Водночас, ефективність цих інструментів значною мірою залежить від рівня їх правового регулювання, інституційної підтримки та технічної реалізації. У науковому дискурсі все ще недостатньо повно висвітлено питання взаємозв'язку між цифровими технологіями та механізмами антикорупційного контролю в системі охорони здоров'я.

Таким чином, постає потреба у комплексному дослідженні потенціалу цифрових рішень

у сфері запобігання та протидії корупції в охороні здоров'я, з урахуванням українського досвіду, міжнародних практик і нормативно-правових особливостей. Це дозволить не лише виявити ключові проблеми імплементації цифрових антикорупційних інструментів, а й сформулювати рекомендації щодо вдосконалення механізмів публічного управління у медичній галузі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання цифровізації сфери охорони здоров'я, зокрема її впливу на антикорупційну політику, дедалі частіше стає предметом міждисциплінарних досліджень. У наукових працях розглядаються як окремі інструменти цифрового врядування, так і їхній вплив на загальну ефективність системи охорони здоров'я. Так, особливу увагу приділяють електронним медичним системам, прозорим публічним закупівлям, цифровій ідентифікації та блокчейн-рішенням, які мають потенціал мінімізувати вплив людського фактора на розподіл ресурсів. У цьому контексті суттєвий внесок зробили дослідження таких вчених, як Р. Августин, О. Геглюк, Л. Гиренко, С. Квітко, О. Коротун, С. Линник, М. Миргородська, Ю. Сафонов, Л. Соколенко та О. Стахів.

Їхні праці дозволяють не лише окреслити потенціал цифрових інструментів у сфері охорони здоров'я, а й звертають увагу на бар'єри, що заважають повноцінному впровадженню інновацій: дефіцит цифрової компетентності кадрів, слабкість правового регулювання, недостатній рівень координації між органами влади. Багато авторів акцентують на важливості формування нормативно-етичних стандартів цифрової взаємодії та розвитку відкритих даних як фундаменту для громадського моніторингу. Таким чином, сучасна наукова думка підтримує ідею про стратегічну роль цифровізації як інструменту підвищення доброчесності та підзвітності в сфері охорони здоров'я.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження можливостей використання цифрових технологій як інструментів запобігання та протидії корупції у сфері охорони здоров'я, з'ясування ефективності впроваджених цифрових рішень в українському контексті, аналіз основних проблем їх реалізації та формулювання пропозицій щодо вдосконалення нормативно-правового та організаційного забезпечення цифровізації антикорупційних процесів у системі охорони здоров'я.

Виклад основного матеріалу. Розвиток цифрових технологій відкрив нові можливості для зміцнення прозорості й підзвітності у сфері охо-

рони здоров'я, що має критичне значення в контексті боротьби з корупцією. Одним з ключових напрямів цифрової трансформації в Україні стало впровадження електронної системи охорони здоров'я eHealth, яка дозволила перевести облік медичних послуг, призначення лікарів, рецепти на ліки та контракти з медичними установами в цифрову форму. Це значно зменшило ризики зловживань, пов'язаних із «мертвими душами», фальсифікованими записами, дублюванням послуг і несанкціонованим використанням бюджетних коштів.

Одним із важливих цифрових кроків у боротьбі з корупцією в системі охорони здоров'я є впровадження електронного кабінету пацієнта, який забезпечує прозорість медичних послуг, що надаються кожному громадянину. Через цей інструмент пацієнт має змогу контролювати свої рецепти, візити до лікаря, призначені обстеження та їх результати. Це значно ускладнює можливість маніпуляцій із записами та призначеннями, які раніше могли використовуватися з метою заволодіння бюджетними коштами [1].

Важливою складовою цифрової протидії корупції стало використання електронної системи державних закупівель Prozorro, яка забезпечила відкритий доступ до інформації про постачальників, тендерні умови та результати конкурсів. У медичній сфері ця система дала змогу громадськості, ЗМІ та антикорупційним органам здійснювати незалежний моніторинг закупівель лікарських засобів та обладнання, що раніше відбувались в умовах непрозорості. Діяльність НАЗК у сфері охорони здоров'я також стала більш технологічною: у 2023 році агентство впровадило автоматизовану систему перевірки декларацій медичних працівників і керівників установ. Це дозволяє порівнювати задекларовані доходи зі звітністю щодо державних контрактів і отриманих премій. За результатами перевірок у сфері охорони здоров'я 2023 року відкрито 212 адміністративних справ [2]. Окрім того, запровадження Prozorro дозволило уніфікувати процедури, зменшити вплив людського чинника та усунути можливості для змов між учасниками тендерів і організаціями закупівель. Застосування цифрових індикаторів у системі Prozorro дозволило запровадити систему ризик-індикаторів у медичних закупівлях, яка автоматично визначає сумнівні тендери, що можуть містити ознаки змови або завищення цін. Така автоматизація надає змогу Державній аудиторській службі та правоохоронним органам оперативно реагувати на потенційно корупційні

ситуації без затримок, притаманних традиційним перевіркам [3].

Успішною практикою цифрової антикорупційної політики в охороні здоров'я є впровадження автоматизованої системи моніторингу НСЗУ (Національної служби здоров'я України), яка аналізує інформацію про всі надані послуги, виявляє статистичні відхилення та формує сигнали про можливі зловживання. Згідно з офіційним звітом НСЗУ, у 2023 році виявлено понад 1100 випадків нарахування коштів за недостовірні дані, що дало змогу повернути понад 23 мільйони гривень до бюджету [4].

Цифрові технології також сприяли створенню умов для автоматичного контролю й аналітики даних про роботу медичних установ. Так, за допомогою цифрових дашбордів, алгоритмів виявлення аномалій та зв'язків між транзакціями, антикорупційні структури отримали можливість своєчасно виявляти підозрілі дії. Наприклад, використання штучного інтелекту для аналізу обсягів виписаних ліків у порівнянні з середніми показниками по регіону дає змогу виявити випадки фальсифікації рецептів або змови з аптеками. У такому форматі цифровізація стає не лише інструментом обліку, а й засобом превентивного антикорупційного реагування.

Значну роль у цифровій протидії корупції в охороні здоров'я відіграє розвиток електронної ідентифікації та електронного цифрового підпису. Наявність ідентифікатора лікаря, пацієнта та адміністратора установи забезпечує чітке відстеження відповідальності за кожну дію в системі, а використання цифрового підпису дозволяє юридично закріпити всі транзакції та дії. У такий спосіб цифрові інструменти зменшують можливості для маніпуляцій із даними, підробки документів та зняття відповідальності з конкретних посадових осіб. Досвід впровадження телемедицини в рамках цифрової трансформації також відіграє антикорупційну функцію. Електронна фіксація консультацій, відеозв'язок і цифровий облік візитів унеможливають фіктивні візити або подвійне нарахування послуг. У 2022–2023 роках у системі eHealth було зареєстровано понад 1,5 мільйона телемедичних консультацій, що дає підстави вважати цей напрям перспективним [5].

Разом із тим цифровізація антикорупційних механізмів у сфері охорони здоров'я стикається з низкою викликів. Недостатній рівень цифрової грамотності медичних працівників, низька якість інтернет-покриття в окремих регіонах, фрагментарність інформаційних систем та опір на місцях

через побоювання втрати тіньових доходів – усе це гальмує ефективне впровадження цифрових технологій. Окрім технічних та організаційних аспектів, залишається відкритим питання правового врегулювання нових форм відповідальності за зловживання у цифровому середовищі. Зокрема, чинне законодавство часто не передбачає чітких норм щодо порушень, пов'язаних з маніпуляцією цифровими медичними даними або використанням чужих облікових записів.

Попри ці труднощі, міжнародний досвід свідчить про високу результативність цифрових антикорупційних рішень у медичній сфері. Наприклад, Естонія, яка є лідером у сфері цифрового врядування, забезпечила інтеграцію всіх медичних послуг у єдину цифрову платформу, де будь-які втручання в систему фіксуються та підлягають негайному аудиту. Подібні практики можуть бути адаптовані в Україні з урахуванням особливостей правового поля та соціально-економічних умов, що дозволить підвищити ефективність публічного управління в охороні здоров'я. Згідно з аналітичним звітом Transparency International Ukraine, прозорість у медичній сфері значно зростає за умови інтеграції цифрових платформ із відкритими державними реєстрами. Саме синхронізація eHealth із реєстром юридичних осіб та реєстром ліцензій дозволяє перевіряти легальність надавачів послуг, що запобігає корупційним схемам на етапі первинного відбору підрядників [6].

Ще одним важливим напрямом цифрової трансформації, який потенційно впливає на зменшення рівня корупції в охороні здоров'я, є створення та використання відкритих реєстрів. Зокрема, публічні дані про ліцензовані медичні заклади, медичних працівників, перелік послуг, які надаються безоплатно за рахунок державного фінансування, сприяють підвищенню інформованості громадян і дозволяють контролювати обсяг та якість медичної допомоги. Публічність інформації унеможливорює ситуації, коли послуги, що вже оплачені державою, повторно нав'язуються пацієнтам за додаткову плату, що є однією з поширених форм побутової корупції в медичній сфері.

У цьому контексті важливу роль відіграють цифрові інструменти громадського моніторингу, зокрема сервіси подання електронних звернень, скарг та оцінювання роботи медичних установ. Такі платформи дозволяють пацієнтам оперативно повідомляти про випадки корупційної поведінки, вимагання неофіційних платежів або порушення стандартів лікування. Завдяки автоматизованій обробці звернень та інтеграції з внутрішніми сис-

темами охорони здоров'я ці інструменти можуть оперативно сигналізувати про проблемні точки у функціонуванні медичних закладів, забезпечуючи реагування з боку контролюючих органів.

Окремої уваги заслуговує запровадження електронних рецептів (е-рецептів), що дозволяє контролювати процес виписки та відпуску лікарських засобів, зменшуючи можливості для маніпуляцій та нецільового використання бюджетних коштів. Ця система, яка вже активно діє в Україні, забезпечує прослідковуваність кожної операції – від призначення лікарем до отримання препарату в аптеці. Такий підхід є ефективним інструментом протидії поширеним схемам з відкатами, підrobкою призначень чи зловживанням пільгами на медикаменти. Відповідно до Концепції розвитку цифрової трансформації охорони здоров'я, затвердженої наказом МОЗ № 504 від 25.02.2021, держава передбачає поступове переведення більшості медичних сервісів у цифровий формат до 2027 року. Основна мета цього переходу – забезпечення прозорості, спрощення процедур обліку, контроль за фінансуванням та мінімізація контактів пацієнта з адміністративним персоналом, що є важливим кроком у подоланні побутової корупції [7].

Поряд із національними ініціативами, варто відзначити й міжнародну підтримку у сфері цифровізації антикорупційних процесів у медичній галузі. Програми, що реалізуються за підтримки Європейського Союзу, USAID, Світового банку, спрямовані на розробку цифрових платформ, навчання персоналу, запровадження стандартів інформаційної безпеки та створення прозорих механізмів фінансування. Завдяки цим програмам стало можливим не лише впровадження нових технологій, але й створення середовища, в якому корупційна поведінка втрачає системний характер.

Успішність цифрових реформ значною мірою залежить від інтеграції цифрових рішень у загальну антикорупційну політику держави. Зокрема, йдеться про координацію дій між Міністерством охорони здоров'я, Національною службою здоров'я України, НАЗК, правоохоронними органами та органами місцевого самоврядування. Без ефективної взаємодії між цими суб'єктами, цифрові інструменти залишаються технічними новаціями, які не впливають суттєво на загальний рівень прозорості системи. Саме тому важливим елементом цифрової трансформації є створення єдиної інформаційної екосистеми, що поєднає всі ключові аспекти функціонування медичної галузі. У 2023 році Національне агентство з питань запо-

бігання корупції оприлюднило Звіт про ефективність антикорупційних стратегій, у якому зазначено, що сфера охорони здоров'я залишається серед найбільш вразливих до корупції. При цьому особливо наголошується на необхідності розширення функціоналу електронної взаємодії між НСЗУ, МОЗ та іншими центральними органами для своєчасного виявлення та попередження правопорушень [8].

У перспективі, одним із найбільш потенційно ефективних інструментів для запобігання корупції в системі охорони здоров'я може стати впровадження технології блокчейн. Завдяки незмінності записів, прозорості транзакцій та можливості децентралізованого зберігання даних, блокчейн забезпечує високий рівень довіри до цифрових реєстрів та мінімізує ризики втручання в дані з боку зацікавлених осіб. Застосування цієї технології в системах закупівель, зберігання медичних записів або фінансового звітування створить додатковий бар'єр для корупційних практик і стане фундаментом для нової культури відкритості в публічному управлінні охороною здоров'я. Впровадження технології блокчейн у системі донорських поставок, зокрема щодо гуманітарної медичної допомоги, розглядається в пілотних проектах Мінцифри. Ця технологія дозволяє відстежувати весь ланцюг – від надходження до розподілу ресурсів – і знижує ймовірність маніпуляцій чи прихованого перенаправлення препаратів. Відповідно до звіту USAID 2023 року, вже реалізовано два пілотні модулі в регіональних лікарнях Київщини [9].

У контексті формування цілісного цифрового антикорупційного середовища в охороні здоров'я важливим чинником є цифрова аналітика – здатність систем виявляти закономірності, аномалії та ризикові зони в режимі реального часу. Застосування бізнес-аналітики (Business Intelligence) та елементів штучного інтелекту дає змогу автоматизувати процеси виявлення нетипових фінансових або лікувальних практик. Наприклад, якщо в певному закладі різко зростає кількість дороговартісних діагностичних процедур, система може сигналізувати про потенційні зловживання. Такий тип цифрового контролю фактично замінює вибіркові перевірки повним охопленням усіх транзакцій та подій, що значно підвищує ефективність управлінських рішень.

Успішна реалізація цифрових антикорупційних рішень потребує не лише технічних інструментів, але й комплексної реформи нормативно-правового поля. Сьогодні в Україні спостерігається тен-

денція до оновлення відповідного законодавства: запроваджуються положення щодо обов'язковості електронного документообігу, формуються стандарти кібербезпеки, створюються правові засади для обміну інформацією між державними органами. Разом із тим залишаються прогалини в регулюванні відповідальності за цифрові правопорушення в медичній сфері. Наприклад, не всі дії, що пов'язані з маніпуляціями в електронних медичних системах, однозначно кваліфікуються як злочини або адміністративні правопорушення, що знижує превентивний ефект законодавства.

Цифрові технології також відкривають нові можливості для міжнародної співпраці в антикорупційній політиці. Завдяки інтеграції українських платформ до глобальних ініціатив – зокрема, Європейської електронної медичної інфраструктури, систем прозорих закупівель чи механізмів контролю донорської допомоги – стає можливим як підвищення контролю над використанням коштів, так і забезпечення відповідності європейським стандартам управління. Цей напрямок особливо важливий в умовах воєнного часу, коли обсяги міжнародної допомоги в охороні здоров'я зростають, а отже зростають і ризики її нецільового використання. Участь у транскордонних цифрових платформах унеможливорює маніпуляції з фінансовими потоками та посилює інституційну стійкість української системи охорони здоров'я.

Важливо наголосити, що цифрові технології самі по собі не можуть замінити політичну волю, інституційну спроможність та етичну відповідальність посадових осіб. Цифровізація не усуває корупцію, якщо вона сприймається як допустимий або безкарний елемент системи. Тому вкрай необхідно поєднувати цифрові інструменти з заходами з підвищення етичної культури працівників охорони здоров'я, впровадженням систем внутрішнього контролю та незалежного аудиту. Лише в комплексі з цими елементами цифрові рішення здатні радикально зменшити корупційні ризики та підвищити довіру громадян до медичної галузі.

Формування цифрової антикорупційної стратегії в охороні здоров'я має відбуватися не ізолювано, а в межах загальної політики цифрового врядування та розвитку державних послуг. Це означає, що проекти цифрової трансформації мають узгоджуватися з іншими галузями – освітою, соціальним захистом, адміністративними послугами – оскільки лише системна інтеграція дозволить сформувати єдину цифрову інфраструктуру, що буде надійною основою для прозорого публічного управління. Особливої актуаль-

ності така інтеграція набуває в умовах воєнного стану, коли державні ресурси обмежені, а вимоги до ефективності, відкритості та підзвітності зростають у геометричній прогресії.

Значну роль у процесі цифровізації антикорупційної політики в медичній сфері відіграє участь громадськості та пацієнтів у цифрових процесах контролю. Активне залучення громадян до використання онлайн-платформ для перевірки даних, моніторингу діяльності медичних закладів та обговорення випадків неналежного обслуговування формує нову модель взаємодії держави й суспільства. Створення умов для цифрової участі громадян – через електронні петиції, платформи зворотного зв'язку, відкриті відгуки та оцінки послуг – підвищує рівень довіри до публічного управління і створює додаткові бар'єри для корупційної поведінки. Практика громадського аудиту медичних послуг, яка набуває поширення у деяких громадах, заснована на використанні цифрових платформ для оцінювання якості лікування та поведінки з пацієнтами. Такі сервіси, зокрема «Лікар для кожного» та «Пацієнт має право», дозволяють не лише залишати зворотній зв'язок, а й фіксувати ймовірні порушення, що згодом може слугувати підставою для перевірок [10].

Ключовим інструментом забезпечення цифрової доброчесності є стандарти кібербезпеки, що мають гарантувати захист чутливих медичних даних від несанкціонованого доступу та маніпуляцій. У контексті антикорупції це має подвійне значення. З одного боку, захищеність цифрових систем знижує ризики втручання у дані про пацієнтів, призначення препаратів чи фінансування. З іншого боку, це дозволяє забезпечити доказову базу для розслідування корупційних злочинів, якщо такі дані були предметом маніпуляцій. Тому питання кіберзахисту медичних інформаційних систем має розглядатися не лише як технічне, а як стратегічне для прозорості та підзвітності державної політики у сфері охорони здоров'я.

Зростаючий обсяг даних, які генеруються у цифровому середовищі охорони здоров'я, вимагає створення спеціалізованих підрозділів з аналізу даних і антикорупційного нагляду. Йдеться про формування Data-аналітичних груп при Національній службі здоров'я України, Міністерстві охорони здоров'я чи місцевих департаментах, які б на постійній основі здійснювали аудит транзакцій, поведінкових шаблонів, фінансових потоків та виявляли відхилення від встановлених нормативів. Лише за наявності професійної аналітичної

підтримки цифрові системи можуть бути ефективним інструментом для прийняття управлінських рішень, а не лише джерелом неструктурованих масивів інформації.

Розвиток цифрових антикорупційних інструментів має бути нерозривно пов'язаний із підвищенням кваліфікації кадрів. Це стосується як технічного персоналу, який відповідає за функціонування цифрових платформ, так і медичних працівників, які безпосередньо взаємодіють із системами eHealth, електронного документообігу чи цифрових закупівель. Без належної цифрової грамотності, розуміння принципів роботи з даними та дотримання етичних стандартів будь-яка технічна інновація втрачає свою антикорупційну ефективність. У зв'язку з цим виникає потреба у створенні безперервної системи підготовки й перепідготовки кадрів у сфері цифрового управління охороною здоров'я з акцентом на доброчесність, прозорість і професійну відповідальність.

Особливу увагу слід приділити моніторингу ефективності запроваджених цифрових антикорупційних інструментів. Важливо не лише впровадити технологію, а й оцінити, яким чином вона змінює поведінку учасників процесу, чи знижує частоту корупційних ризиків, чи підвищує довіру населення. Для цього доцільно використовувати як кількісні (наприклад, зменшення обсягів позапланових перевірок чи скарг на корупцію), так і якісні показники (задоволеність пацієнтів, рівень прозорості бюджетних витрат, частота використання відкритих даних). Оцінювання має здійснюватися на постійній основі та впливати на ухвалення стратегічних управлінських рішень.

Висновки. Цифрові технології дедалі більше утверджуються як дієвий інструмент підвищення прозорості, ефективності та підзвітності в системі охорони здоров'я України. Їх впровадження створює якісно нові умови для запобігання та протидії корупційним практикам, оскільки дозволяє мінімізувати людський фактор, забезпечити відкритість даних та здійснювати оперативний контроль

за фінансовими та управлінськими процесами. Особливо важливим є використання електронних медичних систем, цифрових закупівель, електронних рецептів та відкритих реєстрів, які вже продемонстрували свою ефективність у виявленні та усуненні корупційних схем.

Разом з тим, ефективність цифрових антикорупційних інструментів значною мірою залежить від низки умов: нормативного врегулювання, технічної спроможності, кібербезпеки, рівня цифрової культури учасників системи та інституційної координації. Без системного підходу та належної організаційної підтримки цифрові рішення ризикують залишитися декларативними або технічно недосконалими. Це вимагає розробки чіткої стратегії цифрової трансформації в медичній сфері з акцентом на протидію корупції, а також створення механізмів постійного моніторингу та адаптації таких інструментів до нових викликів.

У статті обґрунтовано, що цифровізація не є самодостатнім процесом, а потребує гармонійного поєднання з антикорупційною політикою, етичними стандартами службової поведінки та розвитком культури доброчесності. Успішність цифрових реформ у сфері охорони здоров'я значною мірою залежить від активної участі громадян, медичної спільноти та управлінських структур, які мають сприймати цифрові інструменти не як формальність, а як ефективний засіб гарантування справедливості, відкритості та якості медичних послуг.

Таким чином, цифрові технології не лише здатні знизити рівень корупції у сфері охорони здоров'я, а й можуть стати основою для формування нової моделі публічного управління, заснованої на принципах прозорості, підзвітності та довіри. Подальші наукові дослідження в цьому напрямі повинні зосередитися на аналізі довгострокового впливу цифрових інструментів, формуванні моделей їх інтеграції в управлінську практику та пошуку інноваційних рішень для підвищення стійкості антикорупційної інфраструктури.

Список літератури:

1. Електронний кабінет пацієнта / Офіційний портал eHealth. Київ : eHealth, без дати. URL: <https://ehealth.gov.ua> (дата звернення: 30.05.2025).
2. Національне агентство з питань запобігання корупції. Київ : НАЗК, без дати. URL: <https://nazk.gov.ua> (дата звернення: 30.05.2025).
3. Державна аудиторська служба України. Київ : ДАСУ, без дати. URL: <https://dasu.gov.ua> (дата звернення: 30.05.2025).
4. Звіт про діяльність Національної служби здоров'я України за 2023 рік / Національна служба здоров'я України. Київ : НСЗУ, 2024. URL: <https://edata.e-health.gov.ua/storage/files/report-2023-ua-web-1-1.pdf> (дата звернення: 30.05.2025).

5. Міністерство охорони здоров'я України. Київ : МОЗ України, без дати. URL: <https://moz.gov.ua> (дата звернення: 30.05.2025).
6. Transparency International Ukraine. Київ : ТІ Україна, без дати. URL: <https://ti-ukraine.org> (дата звернення: 30.05.2025).
7. Наказ МОЗ України № 504 від 25.02.2021 «Про затвердження Концепції розвитку цифрової трансформації системи охорони здоров'я» / Міністерство охорони здоров'я України. Київ : МОЗ України, 2021. URL: <https://moz.gov.ua> (дата звернення: 30.05.2025).
8. Звіт про результати реалізації Антикорупційної стратегії у сфері охорони здоров'я / Національне агентство з питань запобігання корупції. Київ : НАЗК, 2023. URL: <https://surl.li/ywekce> (дата звернення: 30.05.2025).
9. Звіт про реалізацію блокчейн-моніторингу в медичних проєктах, 2023 / United States Agency for International Development (USAID). Вашингтон, 2023. URL: <https://www.usaid.gov/ukraine/reports/healthchain> (дата звернення: 30.05.2025).
10. Громадські платформи контролю якості медичних послуг: Лікар для кожного. Київ : Лікар для кожного, без дати. URL: <https://likar.org.ua> (дата звернення: 30.05.2025).

Palahniuk K. V. DIGITAL TECHNOLOGIES IN FIGHTING CORRUPTION IN HEALTHCARE

The article explores the potential of digital technologies as a tool for combating corruption in the healthcare sector. It is argued that the digitalization of medical processes and management decisions creates conditions for increasing transparency, accountability and efficiency in the use of resources. Particular attention is paid to the analysis of such tools as the electronic healthcare system eHealth, the public procurement system Prozorro, electronic prescriptions, open registries, platforms for submitting applications, electronic identification, as well as the use of artificial intelligence for transaction analytics. It is established that thanks to these solutions it is possible to significantly reduce the level of domestic and administrative corruption that accompanies the processes of resource allocation, interaction with patients, prescribing medicines and making purchases. However, it is emphasized that digital tools are not a universal means of eliminating corruption if there is no proper regulatory and legal support, technical capacity, ethical culture of employees and inter-institutional coordination. The main risks that hinder the effective implementation of digital solutions are systematized: fragmentation of digital infrastructure, resistance to change at the local level, lack of digital literacy of medical personnel, legal conflicts in the field of qualification of digital offenses. The study also considers the importance of digital public participation in the fight against corruption, the role of open data and international cooperation in the digital transformation of anti-corruption policy.

It is concluded that digital technologies in the healthcare sector in Ukraine have not only instrumental, but also strategic importance in the formation of a new model of public administration. They not only increase transparency and reduce corruption risks, but also contribute to strengthening citizens' trust in the state health care system. In the future, research should be aimed at studying the impact of digital tools on changing management practices, improving the legal regulation of digital systems in the medical sector and developing methods for assessing their effectiveness in preventing corruption.

Key words: digital technologies, anti-corruption, healthcare, e-governance, transparency, e-health services, public administration, blockchain, eHealth, digitalization.